

Паула Лайт

Войниците, дългът и
справедливостта

Трябва ли мъжът да служи в армията? Прави ли го изпълнението на този дълг по-храбър, по-добър, по-човечен? Дали армията следва да бъде редовна или наемна, професионална? Историята, изискването на различните епохи и спецификата на отделните държави дават различен отговор на този въпрос. Уважавам искрено пацифистите, които отказват да служат в армията по религиозни или етически съображения, като в името на идеите си изтърпяват санкции, страдат, борят се за кредото си. Такива хора не са страхливци, а истински хора. Не мога да приема, обаче, глезльовците, които в миналото са използвали протекциите на мама и тати, „връзките“ и възможностите си и са кръшкали, докато техните връстници са страдали и търпели неприятното задължение. Това е прилагане в практиката на правилото, очертано от Оруел, „всички са равни, но някои са по-равни от другите“. Една моя приятелка, чаровна и обаятелна жена, не можеше да понася подобен тип „мъже“, наричаше ги „пухльовци“ и отказваше да се среща и да излиза с тях. Намирах, че е напълно права...

Но нека се разходим назад във времето и видим как стоят нещата с войнския дълг в България.

Със създаването на третата българска държава през февруари/март 1878 г., се въвежда и задължителната военна служба. За българския младеж да служи в българската армия беше гордост и патриотичен дълг. Всяка майка, родила син, се гордееше с това, че синът ѝ един ден ще прекрачи прага на БНА. В онези години вървеше поговорката, че жена, която не е раждала, и мъж, който не е ходил войник, не стават за нищо. Изпращането на новобранците се превръщаше в празник по места и се състояха тържества по-пищни и от сватби. Всеки младеж с желание, нетърпение и възторг очакваше момента в който да бъде одобрен от комисията, че е годен да бъде БЪЛГАРСКИ ВОЙНИК.

Как нашите политици са гледали на тази мъжка мисия, изисквана от времето?

Ако се върнем няколко години назад ще видим че Иван Костов през 1969/70 г. е служил като радист в Кърджали. В Кърджали е служил и Юнал Лютфи. Огнян Герджиков е служил през 1964 г. в Божурище. Военна служба е отбил и Ахмед Доган. Даже Тодор Живков го е сторил като трудовак, а Владимир Живков, неговият син също е служил в НШЗО Плевен.

Дали новите политически мъже, в чийто кабинети често присъства портретът на Апостола на Свободата, са наистина такива патриоти и държавници, милеещи за България? Дали и те са чакали с желание да се

наредят в редовете на БНА? Ще спомена някои от тях, защото трудно се намират сведения извън документите на Централния военен архив във Велико Търново.

Ще започна от Председателя на Народното събрание, Георги Пирински. По повод кандидатурата му за президент, от думите на тогавашния министър на отбраната научаваме следният факт: „негоден за военна служба в мирно време“, поради заболяване на костната система и бил зачислен в запаса. Това се е случило в далечната 1968 г., а днес 41 години по късно си е напълно здрав! Изглежда костната му система се е подмладила, откакто заема държавнически длъжности. А не беше ли крайна наглост да се кандидатира за пост, който, по Конституция, предполагаше да стане главнокомандващ Българската армия?

Сергей Станишев – по думите на личното му пресаташе Таня Генева не е ходил войник, защото бил с двойно гражданство! Премиер чужденец! Ако знаеха, нашите революционери от освободителните ни борби щяха да се обърнат в гроба! През 1985–1987 г. той трябвало да бъде войник, а той бил журналист на свободна практика... Същият не е бил войник и в редовете на Червената армия като съветски гражданин. В замяна на това, обаче, дипломната му работа в Историческия факултет на Московския държавен университет е: „Ролята на униформата за бойния дух на военнослужещите в Червената армия“. До 30 годишна възраст т.е. 5 май 1996 година Станишев е трябвало да отбие военната си служба, но това не се е случило. Доскорошен член на ВС на БСП Илия Божинов, който познава отблизо Станишев казва: „... Сергей не познава добре живота на хората в България. Станишев е откъснат от живота и много му личи, че не е ходил в казармата“.

Бившият министър и настоящ кандидат за шеф на НАТО – Соломон Паси, също не е ходил войник. Създаде през 1991 г. Атлантически клуб. Баща му Исак Паси е бил съветник на Тодор Живков. За Соломон се твърди, че бил твърде нисък на ръст и затова бил отхвърлен. За отстраняване по здравословни причини знам, но за височина..., а и като го гледам не е чак толкова нисък. Ще Ви припомня, обаче, смелото му изказване в Народното събрание, че България един ден ще бъде член на НАТО. По време на тази негова реч (документирана във филмов материал) на банките на първия ред стояха Луканов, Лилов, Джуров. Интересно как така за смелите му думи не опита бастуна, радиацията или не беше блъснат от кола. Дирижиран сценарий.

Дали Паси е такъв демократ и всичките му постъпки са в полза на България...? За него важно е, кой господар плаща по-добре. Като

чуждестранен съветник на правителството за интеграцията на Македония в НАТО (заплата 1 евро), един ден ще научим, че търговският център в македонската столица е собственост на бивш външен министър на България.

Волен Сидеров – който винаги сочи с ръка „В атака!“, също не е ходил войник, поради тежко късогледство с десет диоптъра! За него Павел Чернев казва: „Волен е с тежко късогледство, ако не знаете. Поне това сочи справка защо не е ходил войник.“ Не знам защо никога не съм го виждала с очила.

Филип Димитров – български премиер, също не е отслужил военна служба.

Емил Кошлуков, съден (върху неговата биография може да се поразсъждава. Много от затворниците се вербуваха от ДС), лежал присъда в затвора и след това е опростено дослужването му не без намесата на ген. Семерджиев и ген. Джуров. Как Ви звучи това?

Константин Тренчев е с подобна съдба. Задължителната му военна служба е протекла в трудови войски в мини „Марица-изток“ и е прекратена предсрочно по психични причини.

Ето какви патриоти са нашият политически елит или по-точно „псевдо елит“!

В Англия и Дания военната повинност е задължителна. Кралица Елизабет II е с чин младши офицер от запаса, а бъдещата датска кралица Мари посещава курс за млади бойци. Хората, които са лицето на тези държави, макар и жени, са национално по-отговорни от нашите „мъже“ – политици! Монархиите по света следват примера на Европа. В Тайланд и Йордания, монарсите имат боен опит. Така се изгражда лицето на страната пред света! Така се създава уважението на хората към държавата и институциите.

За нашия монарх Симеон Сакскобургготски няма да коментирам (този въпрос съм разгледала в статията си: „Тъмна Сакскобургготска приказка“).

А какво да кажем за Емел Етем, министър на държавната политика при бедствия и аварии, която на 5 март 2009 – получава военно звание майор и е зачислена към мобилизационния резерв на българската армия със заповед на министъра на отбраната Николай Цонев? Завършва висше образование със специалност: „технология на машиностроенето и металорежещи машини“ (Висше техническо училище „Ангел Кънчев“ в град Русе – магистърска степен). Какъв ли инженер е била...? Дали професионалното ѝ израстване се връзва с заеманата длъжност? Е, всички

видяхме по време на наводненията и другите сполетелите ни природни бедствия. А как биха гледали и козирували на тази особа истинските бойци?

Изобщо неведоми са пътищата, по които се гради военна кариера в съвременна България.

А какво да кажем и за Бойко Борисов? За по-малко от 8 години от капитан израсна в генерал-лейтенант. Случаите са много. Направо ми се повръща.

Както се раздават медалите, така се раздават и чинове в българската армия и полиция. Не е важно дали си кадърен. Важното е да си наш човек и да си послушен. На кого ли? Ами сами можете да се досетите. Трудно ще се отървем от „братската прегръдка“.

Накрая ще запитам всички граждани на България: Не Ви ли омръзна да гладувате и страдате? Да Ви ограбват и манипулират? Да се подиграват с Вашето достойнство? Не Ви ли дойде до гуша този преход и тези фалшиви реформи? Докога ще допускаме да ни управляват хора, не успели да се утвърдят като професионалисти? Докога ще търпим хора, които провеждат антибългарска политика? Докога с тази наша апатичност и бездушие? Докога...?

Призовавам Ви, ГЛАСУВАЙТЕ всички и мислете преди да пуснете вашата бюлетина. Ако никои не Ви харесват, задраскайте ги, но не им давайте възможност да разпределят, да броят и да управляват с Вашия глас.

КРАЙ

© 2009 Паула Лайт

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11246>]